

Kapitel 17 indeholder *strafbestemmelser* og *kapitel 18 overgangs- og slutningsbestemmelser*, hvori det bl. a. er fastsat, at loven træder i kraft den 1. april 1965.

Lovforslaget mødte i folketinget stor interesse og velvilje fra samtlige partiers ordførere. Det blev fra alle sider betegnet som et fremskridt, selv om adskillige af forslaget enkelte bestemmelser ønskedes drøftet nærmere med henblik på en eventuel ændret udformning.

Udvalgsarbejdet resulterede da også i en række ændringer, hvoraf dog de fleste er af teknisk og administrativ karakter. Enkelte væsentligere ændringer er omtalt i det foregående.

I *betænkningen* udtales bl. a.:

„ Udvalget har bl. a. drøftet spørgsmålet om en *effektivisering af den centrale administration* inden for børne- og ungdomsforsorgen. Socialministeren har over for udvalget redegjort for, hvorledes bestemmelsen i forslaget § 5, stk. 6, om delegering af socialministerens beføjelser til direktøren for børne- og ungdomsforsorgen i hovedsagen tænkes anvendt, og har udtalt, at han vil iværksætte en gennemgang af administrationens tilrettelægning i øvrigt, eventuelt med bistand af forvaltningsnævnet.

Med hensyn til bestemmelsen i lovforslagets § 39, stk. 2, om *fortrinsvis anbringelse i private plejehjem* af børn under børneforsorg har udvalget ønsket at understrege betydningen af denne bestemmelse. Udvalget skal henstille, at administrationen tilrettelægges således, at det sikres, at bestemmelsen efterleves, og skal navnlig pege på betydningen af, at børn i børnehjem, der er uden kontakt med forældre eller andre nære slægtninge, så vidt muligt anbringes i pleje.

Der har i udvalget været udtrykt betænkelighed ved forslaget om, at *forsorgen* for en ung uden særlig bestemmelse *kan vedvare indtil det 21. år*. Der er dog enighed om at bevare dette forslag, idet det forventes, at administrationen tilrettelægges på en sådan måde, at spørgsmålet om udskrivning af forsorgen tages op på tidligere tidspunkter, herunder eventuelt også ved 18 års alderen. Man har herved lagt vægt på, at den unge fra den personlige myndigheds indtræden ved 18 års alderen er berettiget til selv at rejse spørgsmål om forsorgens ophør.“

„Der bør efter socialministerens og udvalgets opfattelse foretages en fornuftig *koordinering af rådgivningscentrenes virksomhed med den rådgivningsvirksomhed, som udøves af kommunerne (eller af andre organer)*. Socialministeren har over for udvalget udtrykt, at han som hidtil i høj grad vil være opmærksom herpå under administrationen af bestemmelserne, men at der ikke ses at være anledning til at udforme specielle lovbestemmelser herom, jfr. samordningsbestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. punktum.